

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำประวัติศาสตร์ของชัยชนะและความพ่ายแพ้ของลูก นี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ มีความสุขเศษสามส่วนสี่และความทุกข์เศษหนึ่งส่วนสี่ ความสุขและความทุกข์ไม่เท่ากัน
- คำถาม:** ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ น่าอัศจรรย์มากอย่างไร?
- คำตอบ:** ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ น่าอัศจรรย์อย่างมากที่ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นตลอดทั้งโลกในทุกวินาทีจะช้ารอยเหมือนเดิมทุกประการ ละครนี้เคลื่อนไปเหมือนตัวโรยอย่างต่อเนื่อง มันเดินไปเรื่อยๆ การเดินหนึ่งตึกไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับตึกถัดไป เหตุนี้เองละครนี้ น่าอัศจรรย์อย่างมาก ไม่ว่าจะบทบาทใดก็ตามที่มนุษย์เล่นจะดีหรือไม่ดีก็ถูกกำหนดไว้แล้ว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้

โอมซานติ มีการอธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” แก่ลูกๆ แล้วเพราะเวลานี้ลูกได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณให้คำแนะนำของตนว่า นั่นคือดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ โปรแกรมสำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดในเวลานี้คือการกลับบ้าน ใครบอกโปรแกรมของการกลับบ้านนี้แก่ลูก? แน่นอนที่จะต้องเป็นพ่อที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก โอ้ ดวงวิญญาณเวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบสิ้น เวลานี้นักแสดงทั้งหมดมาที่นี่ เพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ข้างบนนั้น เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน และแล้วบทบาทต้องช้ารอย ดั้งเดิมลูกๆ เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ก่อนอื่นลูกได้เข้าไปสู่ยุคทองและแล้วหลังจากการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่อณาจักรซึ่งไม่ได้เป็นของลูก เพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นที่รู้อะไร ไม่มีใครอื่นที่รู้อะไร ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว พ่อพูดกับลูกที่สุดแสนหวาน ลูกๆ เวลานี้ลูกลงมาและตกลงไปสู่อาณาจักรต่างแดนของราวัน ลูกได้สูญเสียโชคของอาณาจักรของลูกเอง เวลานี้คือ 5000 ปีตั้งแต่มันเป็นยุคทองเมื่อลูกนั้นเคยเป็นของศาสนาเทพ ลูกเคยปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจรรเพราะลูกต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน อย่าลืมว่าลูกต้องไปจากยุคทองมาสู่ยุคเงินและแล้วไปสู่ยุคทองแดงและยุคเหล็ก จดจำประวัติศาสตร์ของชัยชนะและความพ่ายแพ้ของลูก ลูกๆ รู้ว่าในยุคทองลูกเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสุขที่สโตรีธาน และแล้วหลังจากใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็เข้าไปสู่สภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ในดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับศรัทธาจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง เพราะดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลายาวนาน ลูกๆ เคยอยู่แยกห่างเป็นเวลายาวนาน ลูกเคยเป็นคนแรกที่กลับมาแยกห่างและแล้วลูกก็เล่นบทบาทของความสุขของลูกไปเรื่อยๆ และแล้วโชคของอาณาจักรของลูกก็ถูกช่วงชิงไป ลูกเล่นบทบาทของความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรแห่งความสุขและความสงบของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดวงวิญญาณพูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก ในเวลานี้เนื่องจากการอยู่อย่างตโมประธานจึงมีความไม่สงบในโลก นี่คือการละเล่นของความสงบและความไม่สงบ ความสุขและความทุกข์ ลูกรู้ว่าเคยมีความสงบในโลกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว โลกที่ไม่มีตัวตนคือดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของความไม่สงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ในยุคทองมีความสงบในโลกและแล้วด้วยการตกลงมาจึงมีความไม่สงบ เวลานี้ทุกคนต้องการให้มีความสงบในโลก ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ไม่สามารถถูกเรียกว่าโลก นั่นลูกเรียกว่าบราห์มานที่ซึ่งลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของเขา เขาก็กลับมาที่มีความสงบ และเมื่อเขาใช้อีกร่างหนึ่งเขาก็จะสามารถส่งเสียงและเคลื่อนไหวได้เท่านั้น เหตุใดเวลานี้ ลูกๆ จึงได้มาที่นี่ ลูกพูดว่า บาบาพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเกิด ไม่มีบทบาทของความสุขหรือความทุกข์ในดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข และยุคเหล็กคือดินแดนของความทุกข์ ลูกลงมาอย่างไรนั้นได้มีการแสดงให้เห็นในภาพของบันได ลูกลงบันไดมา ลูกปีนขึ้นไปเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกปีนขึ้นไปเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์และลูกลงมาเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกไม่สามารถปีนขึ้นไปได้ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา บาบา ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นมีความสุขและแล้วก็มี ความทุกข์ มีพื้นที่ของความทุกข์มากกว่า ไม่มีประโยชน์อะไรหากสิ่งเหล่านั้นเท่ากัน สิ่งนั้นก็ไร้ประโยชน์ พ่ออธิบายว่า ในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้มีความสุขเศษสามส่วนสี่และความทุกข์เศษหนึ่งส่วนสี่ มีความทุกข์เล็กน้อย เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าการละเล่นของความสุขและความทุกข์ พ่อรู้ว่าไม่มีใครนอกจากลูกๆ เท่านั้นที่สามารถรู้จักท่าน พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและให้คำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้จักสามโลก ผู้คนของบารัตไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของแต่ละวงจรร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเวลานี้บาบากำลังสอนลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาสู่แผ่นดินต่าง

แดนในเครื่องแต่งกายที่แฝงตัว บาบาส่งตัวด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นรู้จักตัวเองในทางร่างกาย แต่พวกเขาไม่รู้จักดวงวิญญาณของพวกเขา แต่ละดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายที่สูญสลาย ลูกไม่ควรที่จะลืมดวงวิญญาณของลูกหรือพ่อของดวงวิญญาณ เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกจะได้รับมรดกของลูกเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวันนี่และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ ลูกมีสองพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อผู้เดียวของทุกดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าบราเธอร์ทั้งหมดจะเป็นพ่อ เมื่อมีการประณามศาสนาในบาร์ตถึงที่สุด เมื่อทุกคนลืมพ่อเหนือโลกของดวงวิญญาณของทุกศาสนา และแล้วเมื่อนั้นพ่อจึงมา นี่เป็นการละเล่นด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครจะเฝ้าแต่ชำระอย ลูกดวงวิญญาณมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกและแล้วกลับไปหลายต่อหลายครั้ง ละครนี้เคลื่อนไปเรื่อยๆเหมือนกับตัวโรอย่างเป็นนิรันดร์ ไม่มีวันจบสิ้น ละครนี้ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ แต่หนึ่งดึกไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับอีกดึกหนึ่ง เป็นละครที่แสนอัศจรรย์ แต่ละวินาทีไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในโลกก็จะชำระอย นักแสดงหลักของทุกศาสนาทั้งหมดได้มีการแสดงให้เห็น พวกเขาแต่ละคนก่อตั้งศาสนาของตนเอง พวกเขาไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร เพียงพ่อสูงสุดเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรและราชวงศ์ด้วย ผู้คนเหล่านั้นก่อตั้งศาสนาและทุกคนก็ต้องตามพวกเขาลงมา ใครพาทุกคนกลับไป? พ่อ บางคนก็เล่นบทบาทที่สั้นมากและแล้วบทนั้นก็จบสิ้นลง เป็นเหมือนกับแมลงและเชื้อโรค พวกเขาปรากฏตัวออกมาแล้วก็ตาย ราวกับว่าพวกเขาไม่มีนัยสำคัญใดๆ ในละคร ความโลภของลูกถูกดึงไปที่ใด? ตรงไปที่ผู้สร้างผู้ที่ทุกคนพูดถึงท่านว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เริ่มแรกเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ใหญ่โตอย่างมาก เช่นนั้น มีความคิดเห็นมากมายและความหลากหลายของสิ่งต่างๆมากมายก็ปรากฏออกมา มันกลายเป็นสิ่งที่ยากที่จะนับสิ่งเหล่านี้ ไม่มีรากฐาน ที่เหลือทั้งหมดยังคงอยู่ที่นี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานพ่อมาเมื่อศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ที่นี้ แต่ศาสนาเดียวที่นั่นไม่ได้คงอยู่ รากฐานได้หายไปแล้วและเพียงแค่อสัญลักษณ์ของพวกเขาเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ มีเพียงศาสนาเดียวดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น ส่วนที่เหลือทั้งหมดมาภายหลัง มีผู้คนมากมายในยุคเงินที่ไม่ได้ไปสวรรค์เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ โลกใหม่ พ่อพูดว่า ลูกจะไปสู่สวรรค์เมื่อลูกจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีกึ่งก้านสาขาของต้นไม้มากมาย ลูกๆ รู้จักต้นไม้และทุกคนที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ในสวรรค์อย่างไร เวลานี้สวรรค์ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลานี้เป็นนรก เหตุนี้เองพ่อจึงได้ทำแบบสอบถามขึ้นมา ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ของยุคทองหรือเป็นชาวนรกของยุคเหล็ก ลูกลงมาจากยุคทองสู่ยุคเหล็กแล้ว ในกรณีนั้น ลูกจะกลับขึ้นไปอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อให้คำสอนแก่ลูก ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานอย่างไร? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยไฟโยคะนี้ พ่อสอนความรู้ให้แก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกได้กลับมาตโมประธาน และแล้วจะต้องมีใครบางคนที่ทำให้ลูกสโตประธานอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เมื่อผู้คนพูดว่า “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ้ พระเจ้า!” สติปัญญาของพวกเขานั้นก็ขึ้นไปข้างบน ท่านไม่มีตัวตน ที่เหลือทั้งหมดเป็นนักแสดง พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดเรื่อยๆ พ่ออยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น ลูกเช่นกันก็ไม่รู้ เวลานี้ลูกถูกเรียกว่าผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาของดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร เหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครมีความรู้นี้ ดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมาก พ่อเป็นครูของเรา ท่านคือبابาที่อ่อนหวานอย่างมาก ไม่มีใครที่อ่อนหวานเท่ากับبابา ลูกๆ ของพ่อเหนือโลกคือดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง(พาโลก) พ่อเช่นกันก็อาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด พ่อทางร่างมีลูกๆ เลี้ยงดูพวกเขาและให้ทุกสิ่งแก่พวกเขาในตอนท้าย เพราะพวกเขาเป็นทายาทของเขา นั่นเป็นกฎ ท่านเองเดียวกันลูกเช่นกันก็ได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า เวลานี้ทุกคนต้องไปอยู่เหนือเสียงเพื่อไปยังบ้านของพวกเขา ที่นั่นมีความเงียบสงบและแล้วก็มีการเคลื่อนไหว แล้วก็มีการใช้เสียง ลูกบางคนไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนและมีนิมิต ดวงวิญญาณไม่ได้ออกจากร่างของเขา ไม่ว่าจะไรที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครจะชำระวินาทีต่อวินาที หนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับอีกหนึ่งวินาทีได้ ไม่ว่าจะบทบาทอะไรที่มนุษย์เล่นจะดีหรือไม่ดีก็ถูกกำหนดไว้แล้ว ในยุคทองบทบาทดีและในยุคเหล็กบทบาทไม่ดี ผู้คนในยุคเหล็กไม่มีความสุขอย่างมาก สิ่งที่สกปรกไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะไม่ได้รู้จักละครพวกเขาจึงพูดว่าพระเจ้าให้ทั้งความสุขและความทุกข์ เช่นที่ไม่มีใครรู้จักชีพبابา ดังนั้นไม่มีใครรู้จักราวันด้วยเช่นกัน พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาทุกปีและพวกเขาก็ฉลองวันตายของราวันทุกปีเช่นกัน เวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก พ่อมีความอ่อนหวานมาก บาบาส่งเพลงและร้องเพลงสรรเสริญตนเอง ผู้ที่ได้รับความสุขจากพ่อจะร้องสรรเสริญพ่อ ลูกๆ ได้รับมรดกจากพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและแล้วในยุคทองลูกก็มีความน่ารักและอ่อนหวาน หากใครบาง

คนพูดว่ากิเลส ฯลฯ คงอยู่ที่นั่นด้วย บอกเขาว่าไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ทุกสิ่งมีการอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ไม่มีใครอื่นรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ในเวลานี้เท่านั้นที่มีการอธิบายแก่ลูก และแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ ไม่มีใครที่สูงมากไปกว่าเหล่าเทพ เหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นที่จะมีกูรูที่นั่น ที่นั่นมีกูรูมากมาย มีเพียงสัตว์เดียวเท่านั้น ชาวซิกซ์พูดถึงสัตว์ที่เป็นอมตะ เพียงสัตว์เดียวเท่านั้นคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ท่านเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด เป็นความตายที่ยิ่งใหญ่มาก ความตายนั้นมาและพาคนหนึ่งจากไป พ่อพูดว่า พ่อพาทุกคนกลับไป พ่อทำให้ลูกทั้งหมดบริสุทธิ์ และก่อนอื่นพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข มีคำกล่าวถึงผู้ที่เป็นของพ่อและแล้วกลายเป็นของมายาวา ผู้ที่ได้ประณามสัตว์กูรูไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับความสุขของสวรรค์อย่างเต็มที่ พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ทำให้พ่อถูกประณาม พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์และดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักในขณะที่มนุษย์เป็นมหาสมุทรที่ทำให้เกิดความทุกข์ พวกเขาเคยใช้ดาบของตัณหาและและเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นเป็นอาณาจักรของราม ลูกๆ ถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ด้วยพลังโยคะนี้ลูกทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ลูกเป็นนักรบแต่มีนาม ลูกกลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างมากและแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีการสร้างวัดวาอารามมากมายให้กับลูกๆ ผู้เป็นเทพเจ้า มีคำกล่าวไว้ว่าโทษของน้ำทิพย์นั้นวางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ นั่นลูกกล่าวว่าเป็นแม่วู้ นี่คือความรู้ นี่ไม่ได้เป็นเรื่องของน้ำ ลูกคือกองทัพชีพีศักดิ์ ผู้คนเหล่านั้นเลียนแบบลูกและได้กลายเป็นกูรู เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือของสังข์จะ ผู้คนร้องเพลงว่า พาเรือของฉันข้ามฟากไปเกิด เวลาที่ลูกได้พบกับคนพายเรือเพื่อพาเรือของลูกข้ามฟากไป แล้วท่านพาลูกออกไปจากโรงค้ำประเวณีสู่ชีวาเวลา ท่านถูกเรียกว่าเป็นนายของสวนด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ป่าของหนามกลายเป็นสวนของดอกไม้ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ในขณะที่ที่ที่มีความทุกข์ มีการเขียนไว้ในแผ่นพับที่บาบาขอให้ลูกตีพิมพ์ว่า ถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นชาวสวรรค์หรือชาวรก? ลูกสามารถถามคำถามมากมาย ทุกคนพูดว่ามีการคดโกง แนนอนที่ในบางเวลาต้องเคยมีชีวิตที่สูงส่งด้วย เคยมีเหล่าเทพแต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เมื่อศาสนาเทพหายไปที่พระเจ้าต้องมาเพื่อก่อตั้งหนึ่งศาสนา นั่นคือลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อตัวลูกเองด้วยการทำตามศรัทธา อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักมาก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อไม่ใช่เป็นมหาสมุทรแห่งความทุกข์ อย่าได้ทำการกระทำใดที่จะทำให้พ่อถูกประณาม กลับมาอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก

2. กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนป่าหนามให้เป็นสวนดอกไม้ อยู่อย่างมีความสุขกับบาบาที่แสนหวานของลูกผู้เป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอ่อนหวานเท่ากับท่าน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ได้รับความรักที่สูงส่ง ผู้ที่ได้รับความรักของพระเจ้าในปัจจุบันและอนาคตด้วย ในยุคบรรจบพบกันเพียงลูกๆ ที่มีโชคเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การได้รับความรักจากผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ได้รับความรักจากพระเจ้า ด้วยความรักที่สูงส่งนี้ลูกกลายเป็นผู้เป็นที่รักที่สูงส่ง ผู้เป็นที่รักที่สูงส่งหมายถึงการเป็นราชา(สูงส่ง) สูงส่งในเวลานี้และในอนาคตเช่นกัน แม้กระทั่งก่อนที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นในอนาคต ลูกได้กลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ เช่นเดียวกับที่มีการสรรเสริญของอาณาจักรแห่งอนาคตว่า “หนึ่งอาณาจักร หนึ่งศาสนา” ในทำนองเดียวกันอาณาจักรของแต่ละดวงวิญญาณที่นี้ ลูกรวมเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้ร่มฉัตรเดียวกัน เหนือประสาทสัมผัสทางร่างกายทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่แสดงให้เห็นบุคลิกของพ่อผ่านใบหน้าของพวกเขาคือผู้ที่ได้รับความรักของพระเจ้า

*** โอม ชานติ ***